

[Puhe, Johtokunnan puhenjohtaja Tiina Hetekorpi 4.6.2010](#)

Näin suvivirren aikaan mielessä myllertää monenlaisia tunteita. Suvivirsi on iloinen. Suvivirsi on myös haikea, jopa surullinen. Se aloittaa ja päättää asioita. Se aloittaa lapsilla kauan odotetun loman. Se päättää vuoden aherruksen. Tänään täällä meillä se päättää erään ajanjakson koulun historiassa. Sinä jarmo olet jättämässä tämän koulun. Olet lähdössä viettämään eläkepäiviä.

Näihin vuosiin mahtuu monenlaisia muistoja meille kaikille. Itselle mieleen ovat jääneet reissut. Erityisesti leirikoulu Kittilään ja luokkaretki Karinasiin ystäväkoululle. Voi sitä hotelliesitteiden määrää mitä taiteltiin iltakaudet, että saatiin leirikoulurahat kokoon. Niitä tuntu olevan miljoonia, ja taas miljoonia.. Sinulla on ilmiömäinen kyky kerätä varoja, saada yhteistyökumppaneita ja toteuttaa haaveita.

Mutta on mieleen on jäänyt myös perjantain kättely ja hyvän viikonlopun toivotukset. Siihen oli hyvä viikko päättää. Sinä arvostat hyviä tapoja ja parhaasi mukaan niitä olet meidän umpipäihin yrittänyt valaa. Koen että olen saanut hyvät eväät elämäni juuri täältä koululta.

Opettajan työsi ansaitsee kiitoksen. Erityiskiitoksen ansaitsee myös koulun kotisivut. Sinä tiedät paremmin asioita kuin monet paljasjalkaiset pihlajavetiset. On hienoa että tuot pihlajavettä ja sen nykypäivää ja historiaa näin esille. Mitä tietoa koulun sivuilta ei löydy, sitä ei tarvita. On ollut mukava että koulu kuuluu kylään, yhteistyö on sujunut luontevasti esimerkiksi seurakunnan kanssa.

Kiitos Jarmo työstäsi täällä koululla. Tahdon toivottaa sinulle oikein leppoisia eläkepäiviä. Olet aina tervetullut katsomaan että mitäs tänne kuuluu.

Lyhestä virsi siis kaunis. Lopuksi luen Simo Korpelan runosta sunnuntaiaamuna.

Kuin pyhän juhlasaatto
käy soinut yli maan.
Tää on kuin päivän aatto
sen suuren autuaan.
Se luopi tynnen mielen
väreilyyn hiljaiseen.
Saa sanattomaks kielen
ja silmään kyyneleen.